

EJERSKAB

- Vidensdeling
- Hvad får "man" ud af det?
- Opbakning fra kollegaer
- Info/formidling
- Dialog/forståelse/respekt

FORANKRING

- I SUF, i AFD, KOMMUN MV, VERDEN

MILEPÆLE

- Arb. gruppe
- Samle know-how ind
- Undersøge markedet
- Delegation ud

MERVÆRDI

- Vistandiggørelse
- Klogere
- Fælles tredje
- "Spejling"
- SUF blir kendt

Vilket skab

FRIHED

FUC
BEGR

TEMA:
Innovation

Udvikling af nye
sociale løsninger er
et fælles anliggende

Redaktion: Michael Hansen (ansvarshavende)

Peter Borberg, Thorsten Asbjørn og

Margrethe Langer

Tekst: Peter Borberg og Thorsten Asbjørn

Kontakt redaktionen: mla@suf.dk

Foto: Emil Ryge Christoffersen, Stine Sophie

Winckel, SUF mfl.

Layout: KreativGrafisk

Oplag: 1200

Forsidefoto: Emil Ryge Christoffersen

Denne gang i SUF Magasinet

4 | Kommuner er tvunget til social nytænkning

8 | Fra politiske skåltaler til effektiv implementering

12 | Social innovation skal sættes fri af systemer

16 | Innovationen gnistrede i 26 timer
Gode ideer funkler ikke af sig selv
Spontan ideudvikling
Skilte på udviklingsvejen
Hvad sker der, når vi tier stille?
I hælene på fremtiden

24 | Innovationen skal gribes, når den er der

28 | Du kan slå dig på innovation!

30 | På opdagelse i det ukendte

34 | Ministerbilen gjorde holdt ved BOAS Specialister

25 års udvikling standser ikke her

Offentlige besparelser og en nysgerrighed efter at afprøve af nye socialpædagogiske metoder gør, at de sociale indsatser hele tiden finder nye veje. Men i sidste ende står og falder al social innovation med relationen mellem mennesker.

Af Michael Hansen, direktør, Den Sociale Udviklingsfond

Det er i år præcis 25 år siden, at Den Sociale Udviklingsfond så dagens lys. Fonden blev sat i verden for – som navnet antyder – at udvikle sociale løsninger til gavn for børn og unge med særlige behov for støtte. Siden dengang i 1991, hvor 10 ildsjæle tog initiativ til oprettelsen af Den Sociale Udviklingsfond, har vi vokset os til en stor organisation med mere end 250 medarbejdere og 22 afdelinger spredt over hele landet.

Botilbud, beskæftigelsesrettede forløb og mentorstøtte er blot nogle af de ydelser og tilbud, som i dag hører under Den Sociale Udviklingsfond. Men udgangspunktet er grundlæggende

det samme som for 25 år siden: Det handler om at udvikle løsninger til børn, unge og voksne med særligt komplekse problemstillinger.

Udviklingen af nye sociale løsninger går i disse år også under navnet *social innovation*.

Rundt om i landets kommuner er man i disse år særdeles optaget af, hvordan man kan 'innovere' og skabe løsninger til gavn for mennesker med behov for støtte. Incitamenterne skyldes flere forhold. Dels har flere års besparelser på de offentlige serviceydelser tvunget kommunerne til at tænke i nye baner. Dels eksisterer der en generel nysgerrighed efter at afprøve nye socialpædagogiske metoder, som har vist sig frugtbare i andre sammenhænge.

Fra landspolitisk hold følger man ivrigt med i den sociale innovation, som foregår ude i de enkelte kommuner. Det er vigtigt for udviklingen af det sociale område, at det har politisk bevågenhed – og det politisk tænkes med i udviklingen af nye sociale løsninger. Når det er sagt, så er det stadig i alleryderste aktørled, hvor eksempelvis barnet eller den unge med behov for

” *Det er **ikke nødvendigvis** store revolutionerende tiltag, som skaber den afgørende forandring.*

Michael Hansen, direktør, Den Sociale Udviklingsfond

støtte, møder en kompetent og autentisk voksen, at den store forandring sker.

Når vi i Den Sociale Udviklingsfond arbejder med social innovation er det med henblik på at fremme kvaliteten og indholdet af disse møder. Det er ikke nødvendigvis store revolutionerende tiltag, som skaber den afgørende forandring. Ofte er det små ændringer og initiativer i hverdagen, som baner vej for en ny måde at være sammen på for socialkonsulenten og barnet eller den unge.

Udover vores fokus på social innovation i mødet mellem det enkelte menneske og vores socialkonsulenter, så er Den Sociale Udviklingsfond engageret i at innovere i tæt samspil med kommuner, organisationer og andre offentlige myndigheder. Vi indgår i partnerskaber og tætte samarbejder i bestræbelsen på at skabe nye løsninger til størst mulig gavn for børn, unge og voksne med særlige behov.

I Den Sociale Udviklingsfond har vi det seneste år arbejdet metodisk og målrettet på at udvikle vores relationspædagogiske indsatser. Et udviklingsdøgn, hvor 87 socialkonsulenter fra morgen til aften arbejdede på at skabe social innovation

i deres egen praksis, har blandt andet udmøntet sig i kost- og livsstilsprojekter samt alternative beskæftigelsesprojekter og udvikling af den pædagogiske praksis.

Og vi standser ikke her. Gennem hele 2016 har vi fokus på, hvad der skal til for at skabe social innovation, som gør en forskel. I øjeblikket er vi i færd med at planlægge en stor jubilæumskonference, som skal finde sted i november 2016. Her bliver fremtidens indsats for udsatte børn og unge omdrejningspunktet for både en forskningsbaseret, socialfaglig og politisk debat.

25 år er en god anledning til at se tilbage på de tanker og ideer, der i sin tid skabte grundlaget for Den Sociale Udviklingsfond. Og det er samtidig en god anledning til at kigge frem. Med blikket rettet både bagud og fremad har vi de bedste betingelser for at skabe social innovation, der tager afsæt i viden, erfaringer og effekt og som samtidig søger nye veje i troen på, at der fortsat findes flere brugbare løsninger, som fortjener at blive afprøvet.

God læselyst!

Kommuner er tvunget til social nytænkning

Besparelser på de offentlige budgetter har bragt social innovation højt op på dagsordenen i mange af landets kommuner. Samtidig udfordrer det den kommunale selvforståelse og forvaltningstankegang

Af Peter Borberg, mag.art. & journalist (DJ)

Danske kommuner er under massivt pres i disse år. Milliarder af kroner skal barberes af de kommunale budgetter, hvilket allerede har medført betragtelige indhug i udgifterne til de offentlige serviceydelser.

Men det er ikke kun kommunernes økonomi, der er under pres. Det er også selve opfattelsen af, hvordan kommunen løser sociale problemstillinger. Der er behov for at afsøge alternative veje, som bryder med den gængse enstrengede opfattelse af kommunen som leverandør af sociale ydelser og borgeren som passiv modtager. Veje, der søger andre konstellationer end kommunen i den rene udførerrolle, og i stedet inddrager andre aktører – blandt andre borgeren selv – i udformningen af den sociale indsats.

Social innovation er derfor kommet på den kommunale dagsorden. For kommunerne handler det om, at "mobilisere ubrugte ressourcer i samfundet omkring at skabe nye løsninger på sociale udfordringer," som det eksempelvis hedder i rapporten *'Social innovation i kommunerne'* fra Teknologisk Institut (2012). Samme rapport konkluderer i øvrigt, at når kommunerne bør interessere sig for social innovation, så skyldes det blandt andet muligheden for at kunne levere mere målrettede og effektive sociale ydelser.

Paradigmeskift

Den konklusion er man ikke uenig i hos Odense Kommune.

- Vi står ude i kommunerne over for et paradigmeskifte. I det ligger, at vi skal skrue ned for den meget myndighedsrettede tilgang til vores indsatser til fordel for en mere brugerrettet form,

hvor vi forsøger at få fat i de resurser, borgeren i forvejen har, siger René Junker, administrerende direktør, Social- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, Odense Kommune.

Her spiller social innovation en central rolle, påpeger han. Men det forudsætter, at medarbejderne i kommunen får et større spillerum, når det eksempelvis drejer sig om at udvikle nye løsninger til udsatte børn og unge.

- Som kommune kan man nemt lade sig begrænse af vanté logikker og måder at tænke politik og indsatser på. Social innovation handler i den sammenhæng om at turde se tingene på en ny måde. Også når det gælder det, som borgeren reelt har brug for.

Komplekse løsninger

Ifølge René Junker står kommunerne ofte i det paradoksale skisma, at nogle borgere er mere optaget af, hvad de har ret til, end hvad de har brug for, mens der omvendt er borgere, som har ret til mere, end de får.

- Det er noget af det, som social innovation skal være med til at adressere ved i højere grad at inddrage borgeren i løsningen. Det betyder, at vi gør op med det klassiske servicesyn, hvor kommunen giver, og borgeren tager. Men det kræver samtidig, at kommunen som organisation evner at lade sig "forstyrre" og tænke i mere komplekse løsninger, siger René Junker.

Det store aktørsamarbejde

I Herning Kommune har man for længst erkendt, at kompleksitet er en nøglefaktor i den sociale indsats. Begyndende allerede med det spørgsmål, som handler om, hvor vi som samfund skal investere, hvis vi skal forebygge social udsathed. Og efterfølgende det spørgsmål, som handler om, hvor "det sted" er i børn og unges liv. Det er her, den sociale innovation kommer i spil.

- Som kommune må vi se i øjnene, at når det gælder om at finde nye løsninger på de meget komplekse sammenhænge omkring udsathed, er det

” - Som kommune må vi se i øjnene, at når det gælder om at finde nye løsninger på de meget komplekse sammenhænge omkring udsathed, er det ikke kun inde på forvaltningerne, men ofte i et aktørsamarbejde, at nye løsninger på sociale udfordringer opstår.

*Jette Søndergaard, chef for Forretningsudvikling,
Herning Kommune.*

René Junker,
administrerende direktør,
Social- og Arbejdsmarkeds-
forvaltningen,
Odense Kommune.

Thomas Adelskov (A),
formand for KL's Social-
og Sundhedsudvalg
og borgmester i
Odsherred Kommune.

ikke kun inde på forvaltningerne, men ofte i et aktørsamarbejde, at nye løsninger på sociale udfordringer opstår, siger Jette Søndergaard, chef for Forretningsudvikling, Herning Kommune.

Alle og ingen

Hun fremfører som eksempel, at det tit bliver italesat, at børn og unges mulighed for at tage del i gode fællesskaber er helt afgørende for at klare sig gennem tilværelsen på trods af dårlige opvækstvilkår. Samtidig er det fællesskaber, som kommunen rent lovgivningsmæssigt ikke har noget direkte ansvar for at skabe.

- Når vi eksempelvis hører fra kriminalforsorgen, at meget går tabt, hvis ikke et barn går til noget i sin fritid, så melder sig det spørgsmål, hvem der så gør noget ved det. Kan vi finde veje til at investere i inkluderende værdier uden at stigmatisere disse børn? siger Jette Søndergaard og tilføjer:

- Derfor er det også nogle andre sider af samfundet, vi som kommune bør investere i for at skabe de vilkår, der er tilgængelige for også børn og unge i farezonen. Her kan kommunen spille en vigtig rolle i at få private aktører, foreninger og lokale ildsjæle til at tage ansvar for at skabe fællesskaber og relationer.

Partnerskaber som sociale investeringer

Innovationen i Herning er på vej med nye måder at anskue et sådan tværgående samarbejde. Gennem de sidste tre år har Jette Søndergaard således været i spidsen for en anden type løsninger med både tidligere og længere tidshorisonter for investeringer. Målet er at skabe rammer for en kombination af forskellige offentlige og private aktører, der går sammen i partnerskaber om sociale investeringer, og typisk hvor kommunens egen økonomi ikke er stærk nok til at sætte i gang. Partnerskabet kan omfatte både den afkastorienterede investor, den filantropiske fond og en eller flere offentlige kasser.

- Hvis partnerskabet eksempelvis investerer en million kroner i unge med risiko for at blive kriminelle, og det om fem år viser sig, at vi har sparet fire millioner kroner til udbetaling af konstanthjælp og andre ydelser på tværs af kommune, region og stat, så giver det mening at foretage en social investering, siger hun og nævner som et andet eksempel, at en endnu tidligere investeringscase kan dreje sig om at øge antallet af unge, der lykkes med at tage en ungdomsuddannelse. Her vil der være en gevinst at hente for både den unge selv, for kommunen og det lokale erhvervsliv. I mange tilfælde også for sundhedsvæsenet og kriminalforsorgen. Endvidere en gevinst, som også skal komme den private afkastorienterede investor til gode.

- I partnerskabet skal aktørerne i fællesskab finde ud af, hvad deres investering er værd, hvordan vi håndterer et investeringsforløb med en vis grad af risiko, samt hvilke rammer der skal til for, at den private investor får sine penge tilbage og gerne med et eventuelt overskud, siger Jette Søndergaard.

Nytænke indsatser

Men til trods for at der i mange kommuner lægges store kræfter i at skabe social innovation, så viser det sig i mange tilfælde at være vanskeligt at skabe bæredygtige projekter. Mange initiativer med en tidsafgrænset horisont løber ud i sandet ved finansieringsperiodens udløb.

I Kommunernes Landsforening (KL) erkender man udfordringen. Og ligesom i Odense Kommune taler man også i KL om et paradigmeskifte, når det drejer sig om området for udsatte børn og unge.

- Der er et paradigmeskifte i gang, som handler om, at alle børn og unge skal være en del af fællesskabet, uanset om de befinder sig hjemme, i dagtilbud, i skolen eller i fritidslivet. Hvis vi ude i de enkelte kommuner skal støtte op om dette, så er vi nødt til at have ambitioner på de udsatte børn og unges vegne og nytænke vores indsatser. Her ligger en stor udfordring, men jeg synes, at vi i kommunerne er på rette vej, siger Thomas Adelskov (A), formand for KL's Social- og Sundhedsudvalg og borgmester i Odsherred Kommune.

Investering kontra udgift

Som eksempel peger han på, at KL i marts 2015 offentliggjorde udspillet *'De udsatte børn – Fremtiden er deres'*. En af hovedpointerne er, at ved at dokumentere indsatserne bedst muligt, får man i kommunerne skabt de mest gunstige betingelser for at ændre kurs – og skabe sociale innovation – når det er nødvendigt.

- Vi skal turde justere indsatserne, så vi hele tiden arbejder for en udvikling med det enkelte barn eller den enkelte unge i centrum, siger Thomas Adelskov og understreger samtidig vigtigheden af, at kommunerne ser de sociale indsatser som investeringer fremfor udgifter.

- Vi skal blive bedre til at sætte ind med midler dér, hvor vi kan skabe en forandring tidligt, baseret på en viden om, hvad der reelt virker, siger han.

Store spørgsmål

Her ser Thomas Adelskov social innovation som en nødvendig del af udviklingen og det paradigmeskifte, kommunerne står midt i i disse år.

- Kommunerne er optaget af, hvordan den tidlige og forebyggende indsats og det tværprofessionelle samarbejde styrkes. Det rejser naturligt en række spørgsmål: Hvordan skal vi for eksempel arbejde med den tidlige og forebyggende indsats? Skal der nye metoder til og i givet fald hvilke? Hvordan får vi udviklet de nye metoder, og hvordan er de understøttet af viden fra forskningen? Er der nye redskaber, som kan understøtte det tværprofessionelle samarbejde?

Ledelse sikrer implementering

Ledelsen i de enkelte kommuner har her en vigtig opgave, understreger Thomas Adelskov. Fordi det i sidste ende er den faglige ledelse i kommunen, som har ansvaret for at implementere ny lovgivning, nye politikker, nye indsatser, nye initiativer og nye retningslinjer i organisationen.

- Det er helt afgørende, at ledelsen tager stilling til, om de nye tiltag kan sættes i gang med det samme, eller om det er tiltag, der kræver en helt ny måde at arbejde på. Hvis der er tale om en større forandring, kræver det en større planlægning og organisering for at få det implementeret. Forankring af et nyt projekt handler om at fastholde den inspiration og de nye idéer, der er et resultat af et godt udviklingsforløb, og fastholde de erfaringer, den læring, nye rutiner og processer, der er blevet sat i gang – det er et ledelsesansvar, fremhæver Thomas Adelskov.

Statens rolle

Når det er sagt, så lægger Thomas Adelskov samtidig ikke skjul på, at staten også bærer sin del af ansvar for, at social innovation rent faktisk finder sted.

- Området med udsatte børn og unge handler ikke kun om lovgivning, men også om muligheden for at agere fagligt og etisk forsvarligt, når et barn har et særligt behov. Staten skal derfor bakke op om de initiativer, der fremmer viden og resultater for børn med særlige behov. Samtidig skal staten stille forskning til rådighed for kommunerne - både i praksisfeltet, men også med henblik på at udvikle metoder, der passer ind i den kommunale kontekst, slutter Thomas Adelskov.

Social innovation er kendetegnet ved:

- Nyskabelse – for at noget kan kaldes innovativt, skal det tilføre noget nyt
- Implementering – ideen skal føres ud i livet
- Effekt – ideen skal virke i praksis
- Imødekomme af socialt behov – der skal opnås en positiv effekt inden for et socialt område, for eksempel udsatte
- Styrkelse af samfundets handlingskapacitet – selve processen skal skabe social værdi

Kilde: Teknologisk Institut/Caulier-Grice

Fra politiske skåltaler til **effektfuld implementering**

Meningerne er delte blandt de socialpolitiske ordførere på Christiansborg, når det kommer til, hvilken rolle staten skal påtage sig i skabelsen af nye sociale løsninger.

Af Peter Borberg, mag. art. & journalist (DJ)

- Social innovation er mere samfund og mindre stat!

Så bramfrit falder ordene fra en af de socialordførere, som har mindst erfaring i Folketinget, Alternativets Torsten Gejl. Udtalelsen kommer som det umiddelbare svar på, hvad der skal til for at fremme social innovation til gavn for udsatte mennesker, og hvilken rolle staten skal have i den sammenhæng.

- Helt overordnet er det desværre ofte sådan, at det er dem, der er længst væk fra barnet eller den unge med sociale problemer, som bestemmer det meste. Hvorimod dem, der er helt tæt på – kommunens sagsbehandler, socialpædagogen eller konsulenten – har for lidt at skulle have sagt. Der er for meget målstyrret fjernkontrol, hvilket har som konsekvens, at det begrænser den unges egne muligheder for selv at tage ansvar. Indflydelse og bestemmelse skal frem til dem, der er tæt på de unge, siger Alternativets socialpolitiske ordfører.

Torsten Gejl

Opgør med silotænkning

Torsten Gejl, der blandt andet har en baggrund som kaospilot og direktør for Frontløberne i Aarhus, taler stadig med den stemme, som kendetegner en nyvalgt Christiansborg-politiker. Han vil have rystet posen godt og grundigt, når det gælder såvel den kommunale som landspolitiske tilgang til social innovation.

- Vi skal gøre op med den silotænkning, der handler om, at hvis der investeres fra én kasse, så forventes det også, at pengene kommer tilbage til den samme kasse, siger Torsten Gejl og slår ned på Hjørring Kommune som positivt eksempel på nytænkning.

I det nordjyske har man valgt at gå nye veje, som bryder med den vante forvaltnings 1:1-tankegang. Ud fra en grundlæggende tanke om, at borgeren er bedst tjent med at møde så få sagsbehandlere som muligt, har den nordjyske kommune således valgt at tilknytte flere sagsbehandlere, der er tæt på borgeren.

Satspuljemidler

Hvert år afsættes der på finansloven satspuljemidler, som har til formål at støtte projekter til gavn for svage og udsatte samfundsgrupper, især inden for social-, sundheds- og beskæftigelsesområdet.

- Det er en dyr investering, som koster rigtig mange millioner. Men det har vist sig, at der er payback i form af besparelser på for eksempel sundhed, politi og overførelsesindkomster. Og vigtigst af alt er det et eksempel på, at hvis du i kommunen foretager en investering – uden at du pr. definition gør krav på, at gevinsten skal tilbage, hvor den kom fra – så kan du lave entreprenørskab, som er rigtig interessant.

Aktivering af det fælles tredje

Samtidig er Torsten Gejl helt på det rene med, at området for socialt udsatte ikke er en opgave, som kommunen kan løse alene. Derfor ser han også gerne, at social innovation fra starten tænkes så bredt som muligt.

- Social innovation handler for mig om at aktivere og inddrage nogle af de tilbud, som ikke lige ligger i forvaltningen. Det kan være idrætsklubben, som har brug for ekstra støtte til en hjælpetræner, frivillige mentorer, private botilbud eller socialøkonomiske virksomheder, siger Torsten Gejl og fremhæver de sammenhænge, hvor social innovation går ud på, at en voksen og en ung mødes om "et fælles tredje".

- Det er ikke mødet i sig selv, der bærer relationen, men det at der samarbejdes om noget, som interesserer den unge og som sker i relation med en troværdig og autentisk voksen. Hvis vi skal skabe den slags forbindelser, så er det ikke en ren offentlig opgave, men en opgave, som skal løses af flere sektorer på én gang – det frivillige Danmark, det private erhvervsliv og den offentlige sektor.

Torsten Gejl advarer mod, at besparelser fjerner den underskov af mangfoldige tilbud, der er brug for.

- Selvfølgelig skal vi ikke bare tonse penge ud på alle mulige projekter, men vi skal satse på en mangfoldighed af tilbud, der rent faktisk virker, og som kan danne grobund for nye tilbud.

Marianne Jelved

B

Ingen slipper stafetten

Modsat Torsten Gejl kan Marianne Jelved, socialpolitisk ordfører for Radikale Venstre, bryste sig af mange års erfaring på Christiansborg som blandt andet kultur- og økonomiminister og i dag som socialordfører. Gennem årene har hun flere gange hæftet sig ved, at kommunerne generelt har svært ved at lære af hinanden i arbejdet med udsatte børn og unge.

- Helt overordnet er erfaringen desværre den, at det er svært at finde de redskaber, der virker. Samtidig er det som om, at kommunerne hver især har en idé om, at de kan finde deres helt egen måde at løse tingene på, og det er måske ikke altid den mest hensigtsmæssige tilgang til den sociale indsats, siger Marianne Jelved.

Mange års erfaring med udsatte børn og unge har fået Marianne Jelved til at se den sociale indsats som en stafet, der går fra hånd til hånd. Men desværre er det ikke alle, som griber stafetten i tide.

- Det kan starte i skolen, hvor et barn begynder at pjække. Skolelederen tager fat i kommunens socialforvaltning og siger, 'nu må I tage over'. Skolen har sluppet stafetten, men det er ikke sikkert, at socialforvaltningen tager den lige med det samme. Der går måske seks måneder. I den periode render barnet måske rundt i et storcenter og stjæler. Alle kan sige sig selv, at det ikke går, og derfor skal vi finde nogle måder, hvor ingen slipper stafetten. Vi skal have udviklet nogle metoder, som er til at have med at gøre.

Et anker i livet

Samtidig pointerer Marianne Jelved, at der i den sociale innovation hele tiden bør skæves til, at der rent faktisk er nogle gennemgående træk, som historisk har vist sig at fungere i sociale indsatser.

- Vi ved, at det kan gøre en kæmpe forskel for et udsat barn eller en ung, at de møder en voksen, som de har tillid til, og som har deres opmærksomhed. Det anker i livet er afgørende. Medmenneskelig forståelse – at føle sig anerkendt og have en plads – er meget betydningsfuldt. Om disse relationer opstår i det offentlige eller hos en privat aktør, er for mig ligegyldigt – bare der er en voksen, som tager ansvar. En voksen, som tager stafetten i tide, siger Marianne Jøved.

Fra landspolitisk hold mener hun, at et af de bedste politiske svar, der er givet på, hvordan der kan arbejdes med social innovation, er sket i forbindelse med de seneste satspuljeforhandlinger.

- I mange år har det været politikerne, der har søgt enighed om, hvem der skulle have del i satspuljemidlerne. Nu er vi gået væk fra den model. Nu er det politikerne, der vælger, hvad det er for udviklinger, vi gerne vil sætte i gang, mens det er et fagligt hold medarbejdere, som deler midler ud inden for den politiske ramme. At lave udviklingslinjer og medfinansiering til kommunerne, som i sidste ende er dem, som skal bære de her opgaver, er det bedste, vi kan gøre.

Laura Lindahl

Rigide regler kvæler ideer

Laura Lindahl, socialpolitisk ordfører i Liberal Alliance, deler kun delvist Jøveds synspunkt. Hun mener, at betingelserne for den sociale innovation – de nye satspuljeforhandlinger til trods – er låst på grund af øgede dokumentationskrav og bureaukrati, som er reguleret fra Christiansborg.

- Kommunerne er pressede på deres kerneopgaver, og deres handlefrihed er begrænset, fordi de konstant bliver målt og vejret og skal dokumentere al-

ting. Devisen er, at jo mere papir, jo bedre kvalitet. Det fjerner al virkelyst ude i kommunerne, hvilket går ud over muligheden for at innovere, siger Laura Lindahl og fremhæver, at sagsbehandlere i kommunerne giver udtryk for, at de bruger 85 procent af deres arbejdstid bag computeren og 15 procent på borgeren.

- De rigide regler kvæler idérigdommen, siger Laura Lindahl, som derfor bestemt ikke deler Marianne Jøveds begejstring for satspuljeforhandlingerne. Lindahl mener tværtimod, at satspuljeforhandlingerne er dræbende for social innovation.

- Satspuljeforhandlingerne foregår én gang om året, hvor der tales og forhandles socialpolitik i lukkede rum. Stik imod hvad vi eksempelvis er vant til, når regeringen fremlægger en vækstpakke og den er ude til debat, og den diskuteres i medierne. Sådan foregår det af mærkværdige årsager ikke på det sociale område, og det er med til at forklare, at vi ikke ser de store versioner.

Socialpolitik er fundamentet

Ifølge Liberal Alliances socialpolitiske ordfører lider social innovation i Danmark under, at der reelt ikke er nogen, som kender problemstillingen, og ved hvad der er brug for.

- Vi taler jo ikke om, hvad der er behov for af løsninger på de sociale områder. Hvordan skal markedet kunne levere løsninger på problemstillinger, som ikke er defineret? siger Laura Lindahl, som efterlyser flere og klare anbefalinger fra politisk hold samt mindre lov og bureaukratisering.

- Lovgivningen er blevet så kompleks, at ingen efterhånden ved, hvor de skal starte, siger hun.

Laura Lindahl er ikke i tvivl om, at de sociale indsatser sagtens kan gøres bedre gennem social innovation.

- Det sociale område har i den grad brug for øget fokus de kommende år. Dybest set er det jo socialpolitikken, der er fundamentet for vores velfærdssamfund, siger Laura Lindahl.

Pernille Skipper

Evidens-hysteri

Enhedslistens socialpolitiske ordfører, Pernille Skipper, lægger ikke skjul på, at selve begrebet 'social innovation' favner vidt og et langt stykke hen ad vejen er et definitionsspørgsmål.

- Jeg ser social innovation som en samlebetegnelse for de nye tanker, der skal tænkes – og som bliver tænkt – blandt praktikere på det sociale område, siger Pernille Skipper og vender straks blikket mod det, som er Christiansborg-politikernes vigtigste opgave – nemlig at fastlægge en socialpolitik, som er så tiltrækkelig rummelig, at den rent faktisk lever plads til innovation. Det er ikke uden udfordringer, påpeger Pernille Skipper og fremfører det, som hun kalder 'evidens-hysteriet'.

- På Christiansborg hersker der en forhippelse på, at der kun skal puttes penge i noget, som er evidensbaseret. Problemet er bare, at der ofte følger ufatteligt meget bureaukrati med og nogle snævre rammer, der bliver pålagt sagsbehandlere, som måske i virkeligheden arbejder med 10-20 forskellige typer sociale problemer. Sagen er jo, at der er stort set lige så mange sociale problemer, som der er mennesker i kontakt med det offentlige, siger Pernille Skipper.

Hun advarer derfor mod, at staten bliver for detailstyrende.

- For mig indebærer social innovation, at man tør stole på praktikerne og tør lade dem begå fejl. Her tror jeg desværre, at nogle af de frygtelige skandalesager, vi har været vidner til – Tøndersagen og Brønderslevsagen – sætter sig i politikerne, så vi kommer til at overregulere de sociale indsatser.

En skal jo være first mover

Problemet er, mener Pernille Skipper, at overregulering fra statens side fjerner det rum, som gør, at

man kan iværksætte nye projekter. Hun nævner som eksempel loven om socialøkonomiske virksomheder fra 2014, som gav socialøkonomiske virksomheder en ny og stærkere platform at blive etableret på.

- De socialøkonomiske virksomheder blomstrede op, og man havde næsten en følelse af, at de bare stod og ventede. For mig er det et vidnesbyrd om, at der er masser af innovation og gåpåmod. Men rammerne er der ikke. Hvem skal være first mover, hvis social innovation hele tiden skal tage afsæt i, hvad der virker for andre?

Karin Nødgaard

God lov

Karin Nødgaard, socialpolitisk ordfører i Dansk Folkeparti er ikke enig. Hun mener modsat Laura Lindahl og Pernille Skipper at det fungerer godt.

- Sociallovgivningen er god. Det er i hvert fald det, jeg får at vide, når jeg er i dialog med flere af de store organisationer på det sociale område. Udfordringen er implementeringen, og her må vi konstatere, at der er stor forskel på, hvordan kommunerne håndterer de socialt udsatte, og derfor er der også stor forskel på den sociale innovation, der finder sted, siger Karin Nødgaard, der er skeptisk, når det gælder den type social innovation, der søger en ny løsning 'for det nyes skyld'.

- Hvis der er noget, der virker, så behøver man ikke opfinde den dybe tallerken. Vi skal ikke starte forfra hver gang. Jeg synes, det er dybt beklageligt, hvis man eksempelvis søger at udvikle nye løsninger, fordi det handler om at spare penge. Det handler om at ville gøre noget godt for et menneske med behov for støtte. Ethvert udviklingstiltag bør have dét som sin afsæt.

Social innovation skal sættes fri af systemer

POLITIK: Social- og indenrigsminister Karen Ellemann ønsker at gøre op med systemfiksering i udviklingen af nye indsatser for udsatte mennesker. – Vi skal skabe løsninger, som hjælper mennesker, og ikke løsninger som bevarer systemer, siger hun.

Af Peter Borberg, mag. art. & journalist (DJ)

Fra Karen Ellemanns kontor i Social- og Indenrigsministeriet på Holmens Kanal er der en imponerende udsigt over hjertet af København. Det er sådan en udsigt, der på det nærmeste kalder på ro og eftertanke.

Og hvis man som Karen Ellemann beklæder posten som landets social- og indenrigsminister, kan man eksempelvis bruge udsigten til at spekulere over, hvordan man fra Christiansborg kan støtte indsatsen for udsatte børn og unge – herunder den sociale innovation, som i disse år står højt på dagsordenen i kommunernes socialpolitik. Dels på grund af besparelser på de offentlige serviceydelser. Dels fordi der fortsat er behov for at finde nye veje til løsninger på det sociale område.

Ét er dog sikkert, understreger Karen Ellemann (V), da hun byder SUF Magasinet inden for på sit ministerkontor: skabelsen af nye sociale løsninger er ikke nogen nem opgave.

- Social innovation kan ikke sættes på formel. Det er noget, der sker ude i civilsamfundet – i de enkelte

kommuner og i sidste ende i mødet mellem det engagerede menneske og en borger med behov for støtte, siger Karen Ellemann, der har været social- og indenrigsminister af to omgange. Første gang i 2009-10 og senest efter regeringsskiftet i 2015.

Lokal udfordring

Ifølge social- og indenrigsministeren er det en vanskelig opgave fra landspolitisk hold at sikre, at der rent faktisk finder social innovation sted ude i kommunerne.

- Når vi taler udsatte mennesker, så bevæger vi os ind på et følsomt område, hvor der meget ofte er komplekse problemstillinger i spil, som vi hverken kan lovgive os ud af eller pålægge kommunerne at løse på en bestemt måde, siger Karen Ellemann og fremhæver som eksempel ensomhed, der regnes for et af de største problemer i samfundet.

- Vi ved, at svaret på ensomhed er fællesskaber og relationer, men at sikre, etableringen af disse, står og falder med initiativer og gode kræfter i civilsamfundet. Som stat kan vi understøtte fællesskaberne ved for eksempel at yde tilskud til foreninger og mødesteder. Og derudover kan vi gennemføre nogle vigtige reformer på det sociale område, siger Karen Ellemann.

Ændret tilgang

En af disse reformer er Barnets Reform, som Karen Ellemann i sin tid var med til at forhandle på plads, og som hun i dag betegner som sit politiske svendestykke. Reformen, der blev forhandlet, mens Karen Ellemann første gang var social- og indenrigsmini-

” Der skal være en åbenhed for, at det ofte er en person uden for kommunen, som har den gode kemi og den dybereliggende forståelse for det udsatte menneske.

Karen Ellemann, socialminister

ster, men som først trådte i kraft under socialminister Benedikte Kiær (K), lægger blandt andet op til så tidligt som muligt at inddrage barnets stemme i indsatsen.

Barnets Reform har ifølge Karen Ellemann skabt en ændret tilgang til den kommunale måde at tænke sociale indsatser på. Det påvirker også social innovation, fordi det kommer til at handle om, hvornår der skal sættes ind med nye udviklingstiltag, og i hvilket omfang borgeren selv skal inddrages i disse.

- Med Barnets Reform blev der sat fokus på, hvornår et menneske bliver hørt og får ejerskab i forhold til sit liv. Dermed blev der også sat fokus på den tidlige forbyggende indsats, hvilket har betydet, at social innovation på området for udsatte børn og unge har fået et andet afsæt, siger Karen Ellemann.

Menneskesyn kommer før innovation

Men ét er reformer og statslige støttekroner. Noget andet og mindst lige så vigtigt er ifølge social- og indenrigsministeren at få rejst en værdipolitisk debat om det menneskesyn, der ligger bag udviklingen af nye indsatser for socialt udsatte.

- Helt grundlæggende tror jeg mere på mennesker, end jeg tror på systemer. I det ligger, at hvis vi skal skabe social innovation, der gør en forskel, så skal mennesket bag sagsbehandleren eller socialkonsulent sættes langt mere i spil, så det ikke blot er en systemtænk. For mig er det derfor vigtigt, at kommunerne får tilpas meget råderum til at organisere sig og tænke frit, siger Karen Ellemann og vender sig mod det, hun kalder for "systemfiksering".

- At udvikle nye sociale løsninger må ikke kun handle om rent økonomiske prioriteringer eller tage udgangspunkt i en fagkrig, som handler om,

hvilket system der har patent på den gode løsning. Social innovation bør handle om den rent menneskelige tilgang, og der skal være en åbenhed for, at det ofte er en person uden for kommunen, som har den gode kemi og den dybereliggende forståelse for det enkelte menneske.

Forandret forandring

Karen Ellemann taler i den sammenhæng om nødvendigheden af forandringsprocesser på flere planer. Dels den, der handler om at finde frem til nye konkrete løsninger. Dels en forandret tilgang til selve den proces, som giver sig udslag i social innovation.

- Social innovation handler også om at tænke forandring på en ny måde. Det kræver, at man som eksempelvis sagsbehandler eller socialpædagog er villig til at aflære gamle vaner og lade sig inspirere af, hvad andre gør. Lytte til såvel gode som dårlige erfaringer og implementere dem efter rent lokale forhold, slutter Karen Ellemann.

BARNETS REFORM

Barnets Reform, som trådte i kraft i 2011, har blandt andet til formål at sikre, at udsatte børn og unge får de bedste betingelser for at udnytte deres personlige resurser. Det handler om at sikre kontinuitet i anbringelsen, stabil og nær voksenkontakt og ikke mindst barnets rettigheder.

SOCIALMINISTER KAREN ELLEMANN

Karen Elleman har været social- og indenrigsminister siden juni 2015. En post, hun også beklædte i 2009-2010. Elleman har også været miljøminister og minister for nordisk samarbejde i 2010-2011. Oprindeligt er Karen Ellemann uddannet lærer.

Innovationen gnistrede i 26 timer

UDVIKLINGSDØGN

Det sagde de under udviklingsdøgnet:

” Vi skal holde den unge ud på
trods af – aldrig på grund af!

UDVIKLINGSDØGN: 87 medarbejdere fra Den Sociale Udviklingsfond var over to døgn i ilden for innovationens skyld. På opdagelse i, hvordan man inden for det sociale felt fyrer op for udvikling af nye tiltag og ideer, der styrker den sociale kerneopgave.

Af Peter Borberg, mag. art. & journalist (DJ)

I erhvervslivet er ordet innovation en fast del af vokabulariet. Virksomheder vil hele tiden innovere. Det handler om konkurrencedygtighed og fremtidens løsninger.

Inden for det sociale felt tales der i stigende grad også om innovation. Social innovation. Men hvordan får man vakt den innovative tænkning blandt faggrupper, som i dagligdagen mest af alt er optaget af at løse væsentlige sociale opgaver?

Da Michael Hansen, direktør i Den Sociale Udviklingsfond (SUF), onsdag den 16. september skyder dagen i gang, starter den innovative intro-tale et uventet sted:

- Hånden på hjertet: Hvor mange af jer har en ildslukker hængende derhjemme placeret på et strategisk sted? Hvor mange af jer vil være ved, at det nok ville være en god idé at have en brandslukker hængende? spørger Michael Hansen.

Vi er på Hotel Scandic i Odense. 87 medarbejdere fra SUF's afdelinger er samlet til udviklingsdøgn. De næste 24 timer skal de på opdagelse i innovation.

For en umiddelbar betragtning kan det forekomme abstrakt og vanskeligt at omsætte til en dagligdag for socialkonsulenter, der til daglig mest af alt er optaget af at skabe støtte og udvikling for mennesker med psykiske og sociale udfordringer.

Smartere og enklere

Michael Hansen holder fast i brandslukkeren. Pointen er, uddyber direktøren, at det kun er de færreste, som gider have en klodset og gammel brandslukker hængende i et fint og velindrettet hjem, selvom de fleste sagtens kan se fornuften i det. Med mindre, fremfører Michael Hansen, at brandslukkeren er af en sådan støbning, at den passer perfekt ind i hjemmets øvrige indretning.

Michael Hansen nærmer sig den innovative pointe:

- Det handler om produktudvikling. Om at gøre verden en lille smule smartere og enklere, siger han og vender med de ord blikket mod den organisation, han selv er i spidsen for.

- I SUF skal vi også skabe produktudvikling. Vi ved, at der er processer og ydelser, som vi godt kan gribe an på en anden måde, nye projekter vi kan sætte i søen. Det kræver blot, at vi ind imellem standser op og giver os tid til at tænke kreativt og anderledes. Således at vi alle bliver tilskyndet og motiveret til at gøre noget andet, end det vi plejer – men uden at give afkald på kerneopgaven.

Udvikling starter i det små

En spændende men også vanskelig opgave i en travl hverdag, lyder det fra flere af dagens deltagere, som SUF Magasinet i udviklingsdøgnet's tidlige timer trækker til side.

- Ideer har det tit med at blive flyvske. Under udviklingsdøgnet får vi lejlighed til at arbejde med ideer inden for nogle specifikke rammer og med et målrettet fokus. Det gør, at ideudviklingen bliver mere konkret, siger Christian Haugseth, afdelingsleder i SUF Opgangen i Odense.

For ham er der samtidig en underliggende motive-rende pointe i, at SUF oprindeligt – for 25 år siden – startede som en idé. En påmindelse om, at al udvikling og skabelse af nyt stiller krav om nye ideer.

- Det er ikke sådan, at når vi kommer hjem, så ser virkeligheden helt anderledes ud. Men jeg tror på, at vi kommer hjem med nogle koncepter og værktøjer til at skabe innovation, som inden for en overskuelig fremtid vil udmønte sig i noget konkret, siger Christian Haugseth.

Produktudvikling for mennesker

Nicholas Romagnoli, socialkonsulent fra SUF Albertslund, er enig:

- Innovation er på mange måder et virkelig abstrakt begreb, som kan være svært at tænke ind i en almindelig dagligdag som socialkonsulent. Men innovation behøver ikke være ligesom i reklamebranchen, hvor der sidder nogle smarte folk i farvestrålende Hawaii-skjorter og arbejder med store forkromede projekter. Innovation kan også ligge i de små forandringer. Det er ofte i de helt små og meget konkrete tiltag, at vi kan skabe værdifuld forandring for de mennesker, vi arbejder med.

Nicholas Romagnoli betragter fremfor alt udviklingsdøgnet som en legeplads, hvor der er mulighed for at vende ideer og tænke tanker, som en travl hverdag sjældent giver mulighed for.

- Vi skal huske på, at SUF også er en virksomhed, der som alle andre virksomheder konkurrerer på

sine ydelser og tilbud. Vi er ikke en produktionsvirksomhed, men selvom vi arbejder med løsninger for mennesker, så skal vi også skabe produktudvikling inden for vores felt, siger han.

Fagligt overskud og rummelighed

For Arash Frank Skelberg, socialkonsulent hos BOAS Mentor i København, er innovationsdøgnet en kærkommen anledning til at få sat ord på nogle af de ideer, han går rundt med i dagligdagen, men som der sjældent er tid til at skubbe i gang – og som heller ikke altid føles nødvendige.

- Egentlig kan man sige, at SUF allerede har en bred vifte af tilbud, så hvorfor skal vi overhovedet tænke nyt? spørger Arash Frank Skelberg og giver selv svaret:

- Det er et sundt tegn i en organisation – et tegn på fagligt overskud og rummelighed – at den hele tiden er åben for og villig til at tænke i nye ideer, der i sidste ende kan gøre noget godt for mennesker, som har brug for ekstra omsorg og støtte. Men det kræver, at vi ind imellem giver os tid til at gå ideerne efter i sømmene for at se, om der er hold i dem.

Gode ideer funkler ikke af sig selv

Diamantmodellen blev på udviklingsdøgnet anvendt til at afdække nye ideers potentiale og udfordringer.

Af Peter Borberg, mag. art. & journalist (DJ)

For Vickie Dalgaard, afdelingsleder i BOAS Mentor og Gitte Jensen, socialkonsulent i SUF Midt/Vest, er diamantmodellen ikke ukendt.

Begge har for nylig gennemført et diplommodul om netop innovation, og de er blevet fortrolige med den såkaldte diamantmodel som et metodisk værktøj til at afdække nye ideers potentiale og udfordringer.

- Diamantmodellen er et vigtigt redskab til at styre den kreative proces i innovationsarbejdet. Modellen indfanger de mange faktorer, som spiller ind i den innovative proces – ikke mindst de sociale og mentale aspekter, som påvirker processen, forklarer Gitte Jensen.

Hun skal ligesom Vickie Dalgaard facilitere innovationsprocessen i sin arbejdsgruppe. Emnet er beskæftigelse.

Viden og ikke-viden

I diamantmodellen indtager de medvirkende forskellige roller eller positioner. En skal eksempelvis være 'hofnar' og stille drilske spørgsmål. En anden 'vidensdetektiv', der søger efter viden i innovationen.

De to SUF-facilitatorer understreger dog, at det interessante ikke består i selve rollerne, som Diamantmodellen lægger op til, men derimod i de svar, der åbner sig, når man stiller sig i forskellige positioner i forhold til en given problemstilling.

- Dét, som diamantmodellen gør, er, at den bevæger sig i et felt mellem viden og ikke-viden. Den hjælper gruppen til at komme et sted hen, hvor man søger svar på de ubekendte faktorer, som også er en vigtig del ideudviklingen, siger Vickie Dalgaard.

At være i kaos

Ligesom Gitte Jensen er hun takket være sin forhåndsviden om Diamantmodellen forberedt på, at oplevelsen af kaos ofte er en naturlig del af en innovationsproces.

- Det er tydeligt, at når man sidder i en gruppe, hvor folk kommer fra forskellige afdelinger, så er der også mange forskellige interesser på spil. Og derfor også mange forskellige følelser. Men ved at italesætte dette – og ved at genopfriske rammerne for ideudviklingen undervejs – og derved forberede sig på, at nu bringes vi ud i nogle situationer, hvor det hele er lidt kaotisk, så er man også mere bevidst om det værdifulde ved processen. Det er en del af præmissen, og noget man skal være i, siger Vickie Dalgaard.

Gitte Jensen supplerer: - Kunsten er at forene egen interesse med en andens interesse. Det kan være svært at forlade sin egen ide, når man bliver udfordret.

Vickie Dalgaard og Gitte Jensen har begge oplevet, at gruppen bevægede sig fra, at nogle få tog ordet, til at alle tog ordet.

- En styrke ved diamantmodellen er, at den har øje for inddragelse af alle stemmer og for at skabe et åbent og anerkendende rum, hvor alle har mod på at komme til orde, siger Vickie Dalgaard.

Spontan ideudvikling

UDVIKLINGSDØGN: Hvordan kan der skabes udvikling inden for de rammer, som Den Sociale Udviklingsfond (SUF) arbejder ud fra? Hvad skal SUF være kendt for?

Det er to af de spørgsmål, som deltagerne i udviklingsdøgnet hovedkulds kastes ud i, da førstedagen begynder. Snart går snakken i de seks grupper, der er sammensat på tværs af afdelinger. En rundtur til grupperne afspejler, at tilgangen og forståelsen af innovation i en socialpædagogisk kontekst spænder vidt.

I en gruppe starter deltagerne med tre minutters meditation, hvor tankerne og koncentrationen samler sig om, hvad der for en socialkonsulent motiverer til at stå op mandag morgen for at gå på arbejde. En anden gruppe kaster sig prompte ud i intense drøftelser om vigtigheden af brugerinddragelse, mens en tredje gruppe slår til lyd for, at SUF værner om og beskytter de unge.

Diskussionerne udmønter sig i stikord og sætninger. Ordene skal danne bund under innovationen:

"At tro på det bedste skaber udvikling for den enkelte."

"Vi skal tilegne os den viden, vi mangler."

"At arbejde i SUF med en relation, som varer døgnet rundt, er en livsstil"

Resten af udviklingsdøgnet står disse sætninger som pejlemærker for udviklingsarbejdet.

Det sagde de under udviklingsdøgnet:

” Hos SUF må den unge
aldrig blive et nummer.
SUF skal være bedre end
en institution.

REJSEPLAN
8.00 : TJEK IND.
10.00 : AFGANG

Det sagde de under udviklingsdøgnet:

» SUF er relationsarbejde 24/7!

Skilte på udviklingsvejen

UDVIKLINGSDØGN: Fra de højere luftlag, hvor abstraktionerne, visionerne og de vilde ideer har frit spil, samler udviklingsdøgnet i Den Sociale Udviklingsfond sig, som timerne går, om stadig mere konkrete forslag til nye tiltag. Tydeligst demonstreret da deltagerne med store skilte viser for hinanden, hvad de kunne ønske sig at arbejde videre med på længere sigt.

Et refugium, en aktivitetsbus, en teaterforestilling, et musik- og øvelokale, livsstilsvejledning, nye tilbud til unge flygtninge, bo-selvtilbud på Grønland, oprettelse af efterskole, center for spiseforstyrrelse, læsegrupper og SUF som aktør på den internationale scene.

Det sagde de under udviklingsdøgnet:

” At turde være ærlig
i situationen.

Hvad sker der, når vi tier stille?

UDVIKLINGSDØGN: Innovative processer er i reglen brolagt med gruppearbejde og dialoger, hvor tanker og ord flyder gennem luften.

Men hvad sker der, når refleksionsrummet for innovation hedder stilhed?

Det spørgsmål søges der svar på, da dag nummer to i udviklingsdøgnet i Den Sociale Udviklingsfond går i gang. Små stearinlys og rolig musik byder deltagerne velkommen, da de klokken 07.30 om morgenen træder ind i det store mødelokale på Hotel Scandic. I den følgende halve time lyder opgaven at skrive de tanker ned, som hver især har gjort sig om forrige dags oplevelser.

Ingen må sige noget i den halve time, flowskrivningen varer. For nogen er det tydeligvis en anderledes – ja, næsten grænseoverskridende – oplevelse at skulle hengive sig til den totale stilhed. For andre kommer seancen på den helt rette tidspunkt.

- Når man tvinges til at tie stille i en halv time, så har man lettere ved at gå ind i sine egne tanker og mærke efter, hvorfor det er, jeg tænker det, jeg gør. Stilheden åbner en dør til nogle refleksioner, som samtalen ikke giver på samme måde, siger Line H. Mathiesen, socialkonsulent, SUF Stranden.

Vreden som drivkraft

Udover arbejdet med SUF-innovation har hun hentet stor inspiration fra den eksterne oplægsholder.

- Oliver Zahles foredrag om aftenen har fyldt mit hoved, siger Line H. Mathiesen med henvisning til aftenens foredrag.

Her fortalte det kreative multimenneske Oliver Zahle – der både kan skrive komiker, satiriker, instruktør, tv-vært, musiker og manuskriptforfatter på cv'et – om, hvad der for ham kendetegner den kreative og innovative proces. Særlig én pointe optager Line H. Mathiesen, da hun sætter sig til rette med pen og papir denne tidlige morgen.

- Oliver Zahle fortalte, at han bruger vreden til at generere nye ideer. Fordi ideer ofte udspringer af en irritation. Det synes jeg var en vildt relevant pointe i forhold til mit arbejde, da jeg tit står i en situation, der kan føles frustrerende. Men hvis den frustration kan afføde nye løsningsorienterede tanker, så er der jo i bund og grund tale om en konstruktiv frustration, siger Line H. Mathiesen og tilføjer:

- På samme vis havde Zahle en fin pointe om, at det ofte er de dumme spørgsmål, der giver de kloge svar i en ideproces. Det var også nogle af de ord, jeg tænkte på, da jeg sad og skrev i stilhed.

Afprøve rammer

Line H. Mathiesen er ikke i tvivl om, at innovation kalder på særlige rum til refleksioner.

- Jeg ville ikke være i stand til at tænke de samme tanker derhjemme. Når man skal skabe noget nyt, er man nødt til at eksperimentere med nogle rammer, som fremmer det kreative. Det sociale fællesskab og samtalerne er en vej. Stilheden er en anden.

Udviklingsdøgnet i Den Sociale Udviklingsfond (SUF) fandt sted 16.- 17. september 2015 i Odense. Emnet var innovation og udvikling af nye initiativer, som kan understøtte det sociale arbejde med unge. Et udviklingsdøgn, der skulle bidrage til forankring af innovation som en naturlig del af kulturen i SUF.

I hælene på fremtiden

UDVIKLINGSDØGN: Walk and Talk løsne op for en snak om, hvor Den Sociale Udviklingsfond skal bevæge sig hen.

Af Peter Borberg, mag. art. & journalist (DJ)

Der er fyldt kaffe i kopperne, og overfrakkerne er taget på. Socialkonsulenterne fra Den Sociale Udviklingsfond (SUF) går parvis eller i små grupper ud gennem hoveddøren til Hotel Scandic. Der er dømt en halv times formiddagsvandring – Walk and talk – med fokus på udviklingen i SUF. En halv time i hælene på fremtiden.

- SUF har gennem årene vokset sig til en stor organisation. Og vi må gerne være store. Bare vi hele

tiden har for øje, hvad der er vores kerneopgave, nemlig de unge, indleder Jan Schmidt, socialkonsulent i SUF Strax sit innovationsperspektiv.

På gåturen har han følgeskab af Jesper Maigaard, socialkonsulent i SUF Syd. Undervejs på turen står det tydeligt for Jesper Maigaard, at innovationen har to spor:

- Vi skal hele tiden være opmærksomme på, at vi ikke bliver for store til at være små. Det er ikke kun som organisation, at vi skal være innovative. Det er i lige så høj grad i mødet mellem socialkonsulenten og det enkelte menneske.

Innovationsforskeren:

Innovationen **skal gribes**, når den er der

Innovative processer, der fører til konkret forandring, er dybest set en social øvelse, som sætter relationer i spil, påpeger Lotte Darsø, som står bag innovationsdiamanten.

Af Peter Borberg, mag. art. & journalist (DJ)

Det er tale om et begreb, som efterhånden bruges i så mange sammenhænge og afarter, at det i sig selv kan være vanskeligt at hitte ud af, hvad der reelt tales om.

Innovation

Et udviklingsmantra, som med den største selvfølgelighed proklameres, hvad enten der er tale om produktionsvirksomheden, uddannelsesinstitutionen eller for den sags skyld organisationen med den sociale profil.

Men hvad er det i grunden for en størrelse, innovation, og hvilken relevans har den for socialpædagogisk arbejde?

Spørgsmålet optager Lotte Darsø, der har en ph.d. i netop innovation og har udgivet flere bøger om emnet.

- Det giver i den grad mening at tale om innovation inden for det socialpædagogiske område. Innovation er en samskabelsesproces. Det gælder om at finde nye metoder og skabe nye tiltag for eksempel for socialt udsatte. Det behøver ikke være lig med store gennemgribende forandringer i det socialpædagogiske arbejde. Innovation kan også udmønte sig i små instrumentelle eller sociale forandringer i hverdagen, som over tid skaber den store forandring, siger Lotte Darsø, lektor i innovation ved

Institut for Uddannelse og Pædagogik på Aarhus Universitet.

Innovation kræver afsæt

Ifølge innovationsforskeren kræver gode innovative processer visse forudsætninger. Det er ikke tilstrækkeligt bare at sætte nye, gode ideer i søen. Der er behov for kendskab til og viden om, hvad innovation betyder, og hvordan man lykkes med at arbejde innovativt.

- Innovationsbegrebet har over årene forandret og udvidet sig kolossalt. Selve ordet er på mange måder blevet slidt og udvandet. I dag optræder innovation som en samlebetegnelse for alt lige fra nye ideer og tiltag til kreativitet, effektivisering og udvikling, siger Lotte Darsø og tilføjer:

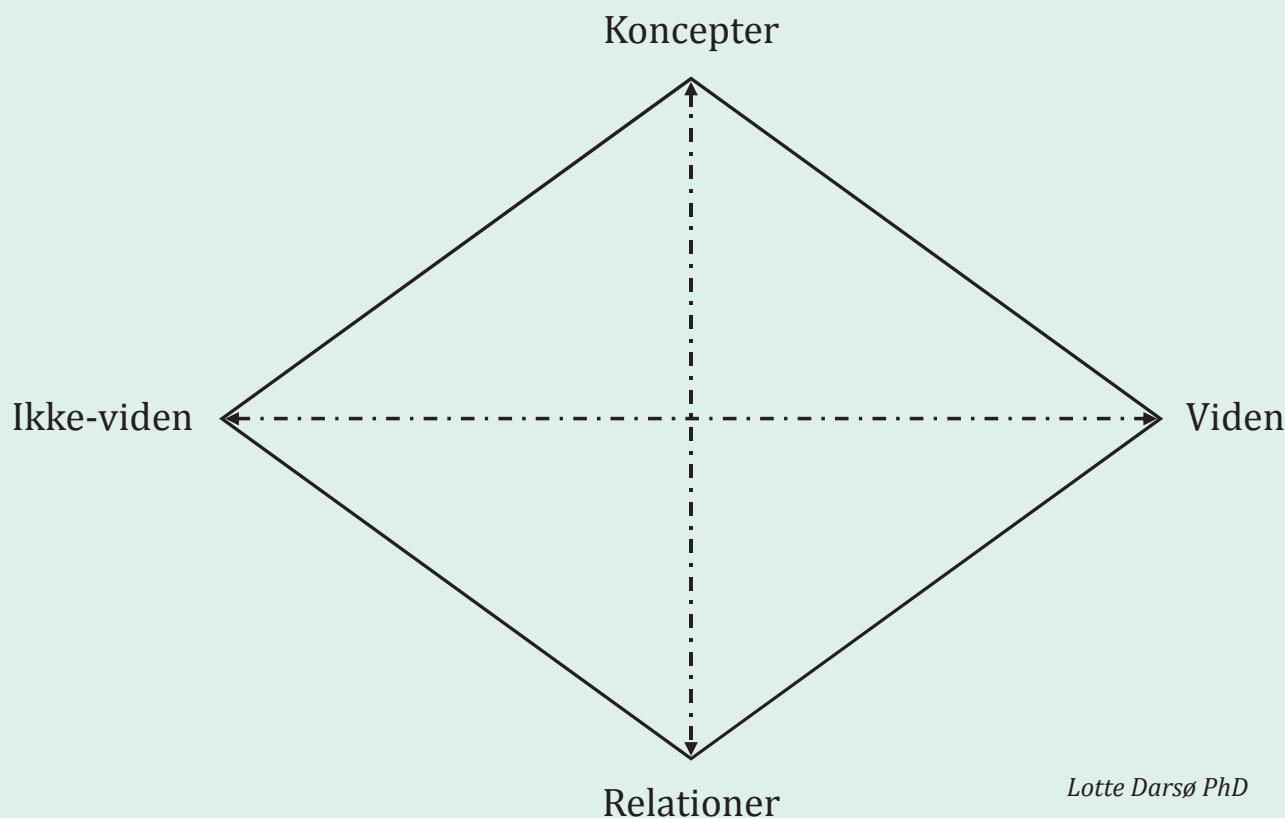
- Dybest set går innovation ud på at skabe ny værdi for nogen.

Social innovation

Begrebet innovation blev introduceret af den østrigske økonom Joseph Schumpeter tilbage i 1930'erne. Dengang handlede innovation om ny-skabelser, der kunne føre til økonomisk værdi. Cirka 50 år senere, i 1985, begyndte innovations- og ledelsesforskeren Peter Drucker så at tale om social innovation. Det handlede ikke længere udelukkende om teknologiske frembringelser, men om social nytænkning med øje for andet end en bundlinje. Der skulle imidlertid gå nogen tid, før Druckers tanker for alvor slog an.

- Da Peter Drucker lancerede sine ideer om social innovation, var der faktisk ikke særligt mange, som lagde mærke til det. Dengang var innovation lig med produktudvikling, hvor erhvervsfolk sad inde i deres virksomheder og udviklede nye produkter.

Innovationsdiamanten

Lotte Darsøs model, **Innovationsdiamanten**, viser det dynamiske felt, der udspiller sig i forbindelse med en innovationsproces. Fire parametre er i spil: **Viden, koncepter, relationer og ikke-viden**. Ikke som fire modsætninger, men som fire dimensioner, der gør sig gældende på samme tid, og som deltagerne i en innovationsproces bør være bevidste om.

Man drømte ikke om at inddrage forbrugerne. Det var en push-strategi, som gik ud på, at produkter skulle udvikles af dem, som mente, at de havde forstand på det. Brugerne blev først spurgt, når produktet var færdigt. Siden er der sket en kæmpe forandring. Det gælder i høj grad inden for det sociale felt, hvor eksempelvis udsatte mennesker inddrages i udviklingen af nyt tiltag målrettet dem selv, siger Lotte Darsø.

Hun uddyber:

- Fornyelsen handler i høj grad om inddragelse af langt flere end tidligere i den innovative proces – ikke mindst slutbrugerne, der inden for det sociale

område eksempelvis kan være udsatte unge. Det nye er, at man som socialkonsulent eller pædagog ikke sidder afsondret og regner med, at man ved, hvad socialt udsatte har brug for.

Et kardinalpunkt for Lotte Darsøs tilgang til innovation er således de sociale relationer i processen som kan sættes i spil på flere planer.

Også en metode

Siden 1991 har Lotte Darsø således forsket i, hvordan den menneskelige faktor indvirker på innovative skabelsesprocesser. Blandt andet med afsæt i tre år som erhvervsforsker i Novo Nordisk, hvor

hun undersøgte, hvad der fremmer og hæmmer en innovationsproces.

Men innovation er også en metode og kalder på systematik og værktøjer, påpeger Lotte Darsø.

- Dét, der ofte mangler i en innovationsproces, er konkrete arbejdsværktøjer og ikke mindst et "sprog", som viser vej til forståelse samt åbner for nye muligheder og perspektiver, siger hun og uddyber:

- Der findes ikke nogen formel for innovation. Men virksomheder og organisationer kan på et strategisk, ledelsesmæssigt og organisatorisk niveau gøre meget for at styrke muligheden for, at innovation rent faktisk finder sted. Blandt andet ved at skabe nogle rammer og strukturer, som udvikler medarbejdernes innovative kompetencer, siger hun.

Innovationsdiamanten

Til det formål har Lotte Darsø udviklet den såkaldte innovationsdiamant, som også var omdrejningspunktet, da Den Sociale Udviklingsfond i efteråret satte innovation på programmet i forbindelse med et udviklingsdøgn for mere end 80 medarbejdere. En model, der dels hjælper en gruppe i gang med at afsøge muligheden for at skabe nyt. Dels tilvejebringer et fælles sprog og en øget bevidsthed om de dynamikker, som undervejs opstår i gruppen. Innovationsdiamanten indfanger de mange processer og udvekslinger, når der skabes innovation.

- Innovationsdiamanten peger for eksempel på de relationer og barrierer, som er i spil, når vi forsøger at skabe noget sammen. Det drejer sig grundlæggende om, hvordan vi etablerer den tillid og respekt, som er en forudsætning for, at vi kan skabe noget i fællesskab, siger Lotte Darsø og slår konkret ned på, hvordan eksempelvis en ganske bestemt opfattelse af viden kan spænde ben for udvikling.

- Hvis en person med en ekspertviden siger, at en bestemt idé ikke kan lade sig gøre, vil de øvrige deltagere i gruppen typisk acceptere denne "dom". Derved har man reelt afskåret sig fra at undersøge, om ideen i virkeligheden rummer et udviklingspotentiale, siger hun.

Fire parametre

Foruden viden opererer innovationsdiamanten også med parametrene "koncepter", "relationer" og "ikke-viden". Hvor koncepter omhandler den grad

af indforståethed eller mangel på ord, som kan gøre sig gældende, når en ny ide skal fremlægges, så drejer relationerne sig om, hvordan personerne i gruppen har det med hinanden. Ikke-viden er det felt, hvorfra energien til at tænke nyt ganske ofte finder sin næring.

- Det handler om, at man i gruppen bliver bevidst om, hvad der skaber en konstruktiv innovationsproces. At man får stillet de afklarende og helt basale spørgsmål om konceptet. At man har øje for, at der dannes relationer i en gruppe, som indvirker på processen, og som man derfor arbejder med at udvikle konstruktivt. Og at man er bevidst om, at det, som vi ikke ved noget om, kan føles usikkert, provokerende og som en personlig blottelse. Når man er sig bevidst om disse barrierer, så er der langt større grobund for at sætte innovationen fri, forklarer Lotte Darsø.

Fire bærende roller

I forlængelse heraf har forskeren udviklet fire roller, som medarbejderne i Den Sociale Udviklingsfond også stiftede bekendtskab med under udviklingsdøgnet.

Det er "innovationsgartneren", der er optaget af relationerne og deltagernes trivsel og motivation i gruppen. Det er "innovationshofnarren", som er ansvarlig for, at der bliver stillet "dumme", "vilde", "umulige", "brændende" eller "hypotetiske" spørgsmål, der hjælper gruppen til at udforske den ukendte viden. "Det er "innovationskonceptudfolderen", som søger at få gruppemedtagerne til at beskrive ideer, information og viden så præcist som muligt. Og endelig er det "innovationsdetektiven", hvis opgave er at bygge viden og information op ved hjælp af udfordrende spørgsmål.

- Det er i det praktiske arbejde med innovationsdiamanten, at man udvikler innovationskompetencen. Og det er fremfor alt i gentagelsen af processen, pointerer Lotte Darsø.

Den svære implementering

En klassisk tilbagevendende udfordring ved mange workshops og medarbejderseminarer med innovation på programmet er, hvordan ideerne efterfølgende udmønter sig i praksis.

- Hvis arbejdet med innovationsdiamanten skal give mening, så skal processen gentages. Det kan være med kollegerne, eller det kan være med brugerne.

Lotte Darsø

Lotte Darsø har siden 1991 forsket i innovation i teori og praksis. Hun har en baggrund som cand. psych. fra Københavns Universitet og en erhvervs-ph.d. i innovation fra Copenhagen Business School i samarbejde med Novo Nordisk. I år 2000 modtog Lotte Darsø erhvervsforskerprisen for sin forskning i innovation. Hun har udgivet flere bøger om innovation, blandt andet bogen Innovationspædagogik, som beskriver, hvordan innovationskompetencer kan fremelskes.

For eksempel omkring et nyt emne, men med afsæt i innovationsdiamanten, siger Lotte Darsø og vender blikket mod Den Sociale Udviklingsfond:

- I en organisation som Den Sociale Udviklingsfond, hvor der er en fin rød tråd mellem både at ville lave brugerinddragelse og være innovative, er det vigtigt, at det ikke forbliver ved et udviklingsdøgn. Den begejstring, der ligger i at blive grebet af at skabe nye ideer, skal understøttes. Innovation skal gribes, når den er der, fastslår forskeren.

Hun råder derfor til, at hver enkelt SUF-afdeling hurtigst muligt kommer i det innovative arbejdstøj og får involveret øvrige medarbejdere og ikke mindst brugerne selv.

- Ved at inddrage brugerne i skabelsen sker implementeringen i reglen af sig selv. Brugere anvender primært det, de selv har skabt, hvorimod de kan have modstand, hvis andre "bedrevidende" har

skabt noget, som skal implementeres. Min holdning er helt grundlæggende, at hvis folk er med til at skabe noget, så vil de også gerne gøre noget. Firkantet sagt: Er folk med og føler sig inddraget, så er det i al sin væsentlighed overflødigt at tale om implementering.

Ledelsens valg

Lotte Darsø fremhæver i den forbindelse, at enhver organisation bør have nedfældet en overordnet innovationsstrategi, som ledelsen står bag. En strategi, som sætter ord på den form for innovation, man søger at fremelske i organisationen, og hvoraf det fremgår, hvordan det udmønter sig i konkrete mål.

- Det vigtige er, at organisationen får foretaget et strategisk valg på innovationsfronten, slutter Lotte Darsø.

Du kan slå dig på innovation!

Det giver masser af begejstring, men indebærer samtidig en risiko for skuffelser og bristede drømme, når socialinnovative løsninger skal implementeres. – Som organisation skal vi kunne rumme begge sider, siger Margrethe Langer, udviklingsdirektør i Den Sociale Udviklingsfond.

Af Peter Borberg, mag. art. & journalist (DJ)

'Armene var helt oppe over hovedet, da Den Sociale Udviklingsfond (SUF) i september sidste år lod et døgn stå i innovationen tegn. Mere end 80 socialkonsulenter kastede sig på kryds og tværs af afdelinger ind i idéudviklingen af nye tiltag til gavn for de mennesker, som er indskrevet i SUF.

Når organisationen – omtrent et halvt år senere – gør status over, hvad der kom ud af udviklingsdøgnet, så er der tilfredshed med udbyttet. Flere ideer er allerede i færd med at blive rullet ud som konkrete projekter.

Udvikling på indre linjer

Men for Margrethe Langer, udviklingsdirektør i SUF, er det fra et ledelsesperspektiv mindst lige så vigtigt at dykke ned i alt det, som innovationsarbejdet har sat i gang i såvel organisationen som i afdelingerne og hos den enkelte medarbejder.

- Innovation er en social øvelse, som sætter mennesker og relationer i spil. Det er i relationerne, at ideerne opstår, og det er i relationerne, at der opleves glæde, motivation og begejstring. Men det er samtidig også her, at der kan opstå skuffelse og

frustration i forhold til drømme, som alligevel ikke bliver til noget. Der kan opstå dilemmaer, vi som organisation skal tage os af, siger Margrethe Langer.

Acceptere sårbarhed

Ifølge udviklingsdirektøren skal en organisation som SUF være gearret til at tage vare på de reaktioner og følelser, der opstår, når kreativitet og idérigdom bliver overhalet indenom af for eksempel daglig drift, begrænsninger i lovgivningen, økonomi eller manglende kollegial opbakning.

- Vi kaster os ind i innovationsarbejdet med liv og sjæl og et stærkt personligt engagement. Det kan være hårdt at skulle give slip på sin egen ide og koble sig på andres ideer eller indse, at ens ide ikke har den merværdi, man i udgangspunktet troede. Derfor må vi som organisation erkende og acceptere, at med innovation følger også sårbarhed, som vi kontinuerligt må være i dialog med hinanden om, siger Margrethe Langer og tilføjer:

- Man kan slå sig, når man går ind i innovationsprojekter. Som organisation må vi ikke være bange for de følelser, der kan opstå. Tværtimod skal vi bruge dem til at kvalificere os yderligere.

Fokus på kerneopgaven

Fra ledelsens side er det vigtigt i innovationsarbejdet at holde fokus på SUF's kerneopgave, nemlig at skabe bedre livsvilkår for unge med psykiske og sociale udfordringer.

- Det er afgørende, at vi i SUF får skabt en fælles forståelse af, hvad innovation i vores regi betyder, og i hvilken retning innovationen skal bevæge sig. Det drejer sig dels om, at det skal kunne omsættes til konkrete handlinger, som har en merværdi for vores målgrupper, for os selv som socialkonsulenter og som organisation. Dels at vi som organisation får skabt en innovativ profil, som fortæller omverdenen, at vi er åbne for at kunne tilpasse os. At vi er en aktiv medspiller i udviklingen af hele det sociale felt, siger Margrethe Langer.

Fri træningsbane

Hun er ikke i tvivl om, at udviklingsdøgnet har været banebrydende i flere henseender. Først og fremmest som en indledende træningsbane, hvor

socialkonsulenterne frit og trygt kunne lege med innovationsprocessen.

- Nu er næste skridt, at vi begynder at skabe hverdagsinnovation allerede på dørtærsklen ude i afdelingerne, siger Margrethe Langer og betoner vigtigheden af, at de unge også får plads.

- Vi kan se, at vi bliver bedre, når vi tænker de unge med ind i innovationsarbejdet og lytter til deres input. De skal være en del af processen.

I dag har man i SUF en ambition om, at arbejdet med social innovation skal lejlighedsvis gå gennem hele organisationen.

- Det kræver, at vi hele tiden øver det og træner, slutter Margrethe Langer.

På opdagelse i det ukendte

INNOVATION I PRAKSIS: 2016 er døbt "sundhedsår" hos BOAS Mentor. De unge og voksne med Autisme Spektrum Forstyrrelse og ADHD er selv er med til at forme projektet. Udbyttet står hen i det uvisse – et væsentligt element i den innovative proces.

Af Peter Borberg, mag. art. & journalist (DJ)

Kilometertælleren på kondicyklen i kælderen viser et trecifret tal. De første diætistbesøg er vinget af. På væggen i møderummet hænger et stort årshjul, der inviterer til at indsætte begivenheder med fokus på sund mad og motion.

2016 står i sundhedens tegn hos BOAS Mentor, hvor målgruppen er unge og voksne med Autisme Spektrum Forstyrrelse og ADHD. Men til trods for, at projektet allerede ruller derudaf, så er der denne sene eftermiddag en særlig spændt stemning i lokalerne på Falkoner Allé på Frederiksberg. Det er dagen, hvor træningscoach Pernille Uhrbrand for første gang kommer på besøg.

Det er frivilligt, om de unge og voksne møder op til seancen, som er et dialogmøde om fysisk aktivitet – erfaringer, interesser og eventuelle målsætninger – over en sund middag. Hos BOAS Mentor har der tidligere i fasen været besøg af en diætist til et lignende møde, og alle har efterfølgende taget imod en individuel samtale.

I dag er kun en håndfuld af de unge mødt op til mødet med træningscoach Pernille Uhrbrand. Det kommer imidlertid ikke bag på Vickie Dalgaard, afdelingsleder i BOAS Mentor. Sådan må det nødvendigvis være, påpeger hun, når en væsentlig del

af projektet handler om at involvere de unge og voksne, hvoraf flere er svært overvægtige og absolut ikke har erfaringer med fysisk aktivitet.

- Når vi i Den Sociale Udviklingsfond taler om innovation, så er der helt afgørende, at det ikke er nogle ideer, vi som medarbejdere kommer og presser ned over hovedet på de mennesker, vi arbejder med. Vi ønsker at give dem mulighed for at involvere sig, hvilket selvsagt indebærer en risiko for, at der er nogen, som enten ikke vil være med eller tøver, siger Vickie Dalgaard.

Tilsynsrapport provokerer

Det var en tilsynsrapport, der for snart et halvt år siden satte gang i ideen om et innovationsprojekt med fokus på sundhed. I rapporten stod, at der skulle være mere "indirekte" fokus på sundhed hos BOAS Mentor. Ordet provokerede Vickie Dalgaard.

- For mig kom "indirekte" til at lyde lidt som om, at vi skulle forsøge at snige et fokus ind, som handler om øget sundhed. Det giver ingen mening, når noget af det, som vi i øvrigt vægter højt, er brugerinddragelse, siger Vickie Dalgaard.

Og som det ofte er med projekter med social innovation, så starter ideen gerne med noget, der irriterer eller – som i dette tilfælde – en provokation.

- Ordene i tilsynsrapporten gav os lyst til at sætte gang i et sundhedsår. Men vel at mærke et sundhedsår, der indeholder en tydelig inddragelse af de mennesker, vi arbejder med, siger Vickie Dalgaard.

Vinkler og ramme

I projektets spæde start var det dog en arbejdsgruppe hos BOAS Mentor, bestående af socialkon-sulenter, som gik i ideværkstedet.

Hvad skal vi finde på?

Hvad skal der til, for at vi eksempelvis får 10 procent af vores brugere med på ideen?

Hvilke veje skal vi gå, som vi ikke allerede har afprøvet?

En spørgende og undersøgende proces, som flere medarbejdere allerede havde stiftet bekendtskab med i forbindelse med et udviklingsdøgn i Den Sociale Udviklingsfond om netop socialinnovativ idéudvikling. Og som Vickie Dalsgaard også kender i kraft af et diplommodul om innovation.

- Vi prøvede at se på vores idé fra alle mulige vinkler for på den måde at få indkredset, hvad vi ville med vores sundhedsår. Vi lavede en ramme om vores tanker og ideer, fordi vi arbejder med nogle målgrupper, som er glade for struktur, men vi lod det være åbent, hvad der skulle puttes i den ramme, siger hun.

Årshjulet ruller

Da der var julearrangement hos BOAS Mentor var det derfor et spændt hold socialkonsulenter, som præsenterede de unge og voksne for ideen om at gøre det snarligt kommende 2016 til et sundhedsår. De fik en lille pjece, hvor de blev opfordret til at tænke over spørgsmål som:

Hvilke aktiviteter kan høre under sundhed?

Har du nogle erfaringer med sundhed, og hvad der virker?

Hvad er absolut NO GO?

- Vi involverede vores brugere i vores overvejelser, og vi fortalte dem, at vi gerne ville have dem med. Alle sagde "Yes!" Lysten og motivationen var der med det samme, fortæller Vickie Dalsgaard.

Fra ord til handling

Når det er sagt, så kan der for unge og voksne med Autisme Spektrum Forstyrrelse og ADHD være langt fra ord til handling.

- Vi har at gøre med en gruppe, hvor intentionen om at ville gøre noget aktivt kan være en stor udfordring at omsætte til praksis. Det gør det til en meget speciel opgave at udrulle et projekt, fordi vi hele tiden er nødt til at mærke efter, hvor det enkelte menneske er henne rent mentalt i forhold til vores sundhedsår, siger Vickie Dalsgaard og vender tilbage til den involvering af brugerne, som hos BOAS Mentor vægtes så højt.

- Når de er skeptiske og usikre, er det helt afgørende, at vi ikke presser dem for meget. Det må ikke blive vores projekt. De bliver skuffede, hvis vi sætter noget i gang, som de ikke kan honorere.

Relationen er innovationens byggesten

Ifølge Vickie Dalsgaard er det således relationen mellem socialkonsulenten og den unge eller voksne, som er selve forudsætningen for, at et innovativt projekt som et sundhedsår kan lykkes.

Således også denne eftermiddag, hvor træningscoach Pernille Uhrbrand nu er ankommet til BOAS Mentor. Hun giver sig god tid til at tale med de enkelte brugere, som ikke lægger skjul på, at de er spændte på, hvad hun kommer med.

Over middagen tages der hul på den egentlige snak om sundhed og bevægelse. Pernille Uhrbrand kommer med det udgangspunkt, at der altid kan findes en sport eller anden form for fysisk aktivitet, som passer til det enkelte menneske. Det handler om at finde ud af, hvad man er glad for. Med det afsæt løber snakken rundt om bordet. Hver enkelt fortæller om, hvordan de ser på deres sundhed, og hvad de godt kunne tænke sig at arbejde med.

En fortæller, at han traver og balancerer på store sten, når han går efter de bedste pladser på sine fisketure. En anden drømmer om at genoptage sin styrketræning, som for år tilbage havde givet ham overskud og livsglæde. En tredje indrømmer blankt, at hans morgenmad på denne sundhedsdag har bestået af to kannelsnegle og halvanden liter cola. Grinene breder sig om bordet, og det gør de også, da Pernille Uhrbrand foreslår, at de skal prøve Zumba.

- Aldrig i livet, udbryder en af de unge mænd.
- Hold nu op, smiler Pernille Uhrbrand. - Det er faktisk tre mænd, som i sin tid fandt på Zumba.
- Det gør det ikke bedre, lyder svaret, hvilket på ny får latteren til at runge om middagsbordet.

På vej

Vickie Dalgaard er glad. Sundhedsåret er i gang, og det overordnede indtryk er, at der er blevet taget godt imod det – også selv om det endnu kun er et fåtal af de unge, som har meldt sig under fanerne hos træningscoach Pernille Uhrbrand. Og stadig er det ukendt, hvad slutfacit bliver. Sådan må det være, når man søsætter nye projekter.

- Vi er i noget, hvor vi ikke ved, hvad der kommer ud af det, og vi er dybest set på dybt vand, hver eneste gang, at sundhed er på programmet. Men vi ved, at det er værd at gøre forsøget. Og målet er, at vi gennem en bevægelig og dynamisk proces får involveret så mange som muligt og skabt initiativer, som er med til at fremme sundheden, siger Vickie Dalgaard.

2016 er Sundhedsår i BOAS Mentor. Fokus er på kost, motion og mental sundhed. Målgruppen er unge og voksne med Autisme Spektrum Forstyrrelse og ADHD.

Ministerbilen gjorde holdt ved BOAS Specialister

SOCIALØKONOMISK INNOVATION:

Allan B. Petersen, leder af BOAS Specialister, har fået sæde i nyt Dialogforum for Samfundsansvar og Vækst nedsat af regeringen. Det blev markeret med en rundvisning for erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen i BOAS-afdelingen i Kolding

Af Peter Borberg, mag. art. & journalist (DJ)

- Det kan godt være, at jeg burde låne dig, kommer det med et spontant grin fra erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen (V), da han hilser på it-konsulenten Jacob Christensen, der i løbet af de sidste par arbejdsdage har taget sig af at bringe orden i mere end 7.000 mails for en kunde.

Vi er trådt inden for hos BOAS Specialisters afdeling i Kolding.

Her har Troels Lund Poulsens ministerbil i dag valgt at gøre holdt i anledning af, at regeringen præsenterer et helt nyt dialogforum for Samfundsansvar og Vækst, hvis formål er at understøtte danske virksomheders arbejde med at tage samfundsansvar – herunder også socialøkonomiske virksomheders mulighed for både at skabe økonomisk og social vækst.

Det skal blandt andet ske ved at formidle ny viden, fremme partnerskaber og i det hele taget styrke innovationen og dialogen mellem aktører på det socialøkonomiske felt, hvilket i sidste ende skal inspirere regeringens politik på området.

- Jeg har store forventninger til Dialogforum for Samfundsansvar og Vækst. Danske virksomheder

tager i dag samfundsansvar på mange niveauer, men vi kan blive endnu bedre til at skabe rammerne for, hvordan vækst og samfundsansvar kan gå hånd i hånd, siger Troels Lund Poulsen i forbindelse med præsentationen af det nye dialogforum.

Særlige kompetencer

Blandt de 14 medlemmer i Dialogforum for Samfundsansvar og Vækst, hvoraf hovedparten er udpeget af Troels Lund Poulsen, finder man Allan B. Petersen fra BOAS Specialister. Virksomheden – der hører under Den Sociale Udviklingsfond – har nemlig om nogen vist vejen for, hvordan der kan skabes en innovativ forretningsmodel, som konkurrerer på helt almindelige markedsvilkår, samtidig med at den løfter en vigtig samfundsgave.

BOAS Specialister beskæftiger medarbejdere, som falder ind under diagnosen autisme spektrum forstyrrelse. Det er mennesker, der sjældent vil blive lagt øverst i ansøgerbunken, når en virksomhed slår en stilling op. Men det er samtidig mennesker, som besidder nogle ganske særlige kompetencer, der har været med til at drive BOAS Specialister frem. Den socialøkonomiske virksomhed er hædret med Børsens Gazelle-pris og har i dag afdelinger i både Silkeborg, Aarhus og Kolding.

Det var da også en tydeligt imponeret erhvervs- og vækstminister, der fulgte i hælene på Allan B. Petersen under rundvisningen. Ministeren fik en indføring i nogle af de arbejdsområder, som BOAS Specialister dækker, og i de kompetencer it-konsulenterne er i besiddelse af.

- Vores it-konsulenter har en styrke, der gør, at de kan levere et systematisk arbejde, hvor der yderst sjældent sker fejl. Deres koncentrationsevne er

Dialogforum for Samfundsansvar og Vækst

Dialogforum for Samfundsansvar og Vækst er nedsat af regeringen og skal blandt andet indhente, udvikle og formidle international og national viden om tendenser inden for samfundsansvar og socialøkonomiske virksomheder. Medlemmerne af Dialogforum for Samfundsansvar og Vækst er:

1. Formand Dan Boyter, bestyrelsesmedlem, Pressalit A/S, bestyrelsesformand, Den Jyske Opera m.fl.
2. Peter Skou, bestyrelsesformand for Green Network
3. Annette Stube, sustainability Director, A.P. Møller Mærsk
4. Maria Kavita Nielsen, programchef, Mind Your Own Business
5. Gurli Martinussen, direktør, Trygfonden
6. Lars Jannick Johansen, direktør, Den Sociale Kapitalfond
7. Allan B. Petersen, direktør, BOAS Specialister
8. Line Barfod, advokat, Foldschack og Forchhammer
9. Esben Rahbek Gjerdrum Pedersen, professor, PhD, Director of Centre for Corporate Social Responsibility, CBS
10. Sanne Borges, repræsentant for 92-gruppen og seniorrådgiver, Amnesty International.
11. Tine Roed, direktør, Dansk Industri
12. Lars Udsholt, Forperson, Globalt Fokus og Sekretariatsleder i Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling
13. Kristian Heunicke, direktør, KL, ansvar for arbejdsmarkeds- og erhvervsområdet, medlem af direktionen
14. Nanna Højlund, næstformand i LO (Landsorganisationen i Danmark)

enorm, siger Allan B. Petersen, hvortil Troels Lund Poulsen replicerer:

- Dejligt endelig at møde nogen, hvor det nærmest er en selvfølge, at de laver nul fejl.

BOAS i Go' morgen Danmark

Ministeren spidsede ører, da en it-konsulent fortalte om, hvordan han har taget sig af at registrere og ordne hundredvis af dokumenter om lejerne i en boligforening.

- Det lyder som en kæmpe gevinst for boligforeningen, siger en imponeret Troels Lund Poulsen om den værdi, som BOAS Specialister kan tilbyde.

Hele seancen blev fulgt tæt af regionale og lokale medier, som naturligvis ønskede kommentarer fra erhvervs- og vækstministeren. Men også Allan B. Petersen var i søgelyset for at have udviklet en ganske særlig forretning. Og den lokale bevågenhed gav genlyd andre steder. Således blev Allan B. Peter-

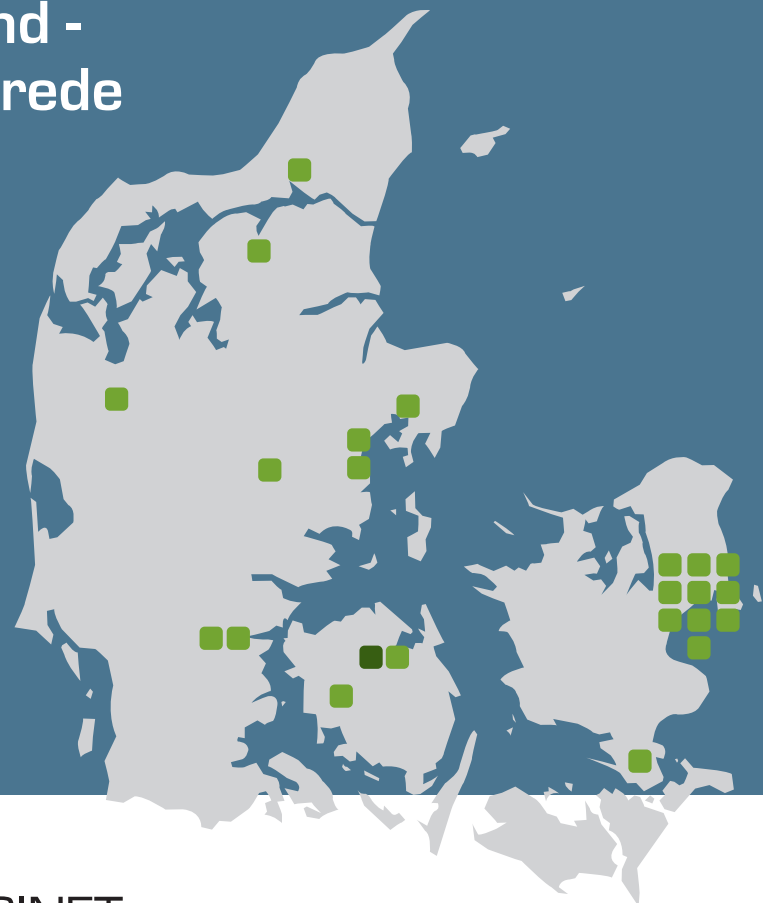
sen og it-konsulenten to dage efter ministerbesøget i Kolding inviteret ind som gæster i Go' morgen Danmark på TV2.

- For mig er det noget nær den bedste start, vi kunne få på det nye dialogforum. Jeg er blevet bekræftet i, at det vi gør i BOAS Specialister er interessant for mange andre typer virksomheder. Først og fremmest fordi vi har bevist, at det rent faktisk er muligt at få socialt ansvar og forretning til at følges ad, siger Allan B. Petersen.

Den Sociale Udviklingsfond - involverende og dokumenterede udviklingsforløb

- 22 selvstyrende afdelinger fordelt over hele landet.
- 250 specialiserede og fagligt velfunderede ansatte.
- Mere end 24 års erfaring med skræddersyede socialpædagogiske løsninger.

Læs mere på:
www.suf.dk

SUF MAGASINET

– et gratis magasin med fokus på
individuelle socialpædagogiske løsninger

SUF Magasinet giver dig et fagligt indblik i Den Sociale Udviklingsfonds arbejde. Vi sætter ord og billeder på de mennesker, der får gavn af vores skræddersyede løsninger. Og vi giver dig interviews og baggrund med de bedste eksperter inden for det socialpædagogiske område.

Send en mail med navn og adresse til
magasin@suf.dk, så modtager du magasinet
kvit og frit med posten.

SUF

Den Sociale Udviklingsfond

Hovedkontor › Hunderupvej 116 › 5230 Odense M › Tel: 7019 2800 › suf@suf.dk › www.suf.dk